

ter ne morejo potem več lajati. Takó tudi verujejo, da znajo hijene s človeškim glasom priklicavati ljudi, ter ta glas vsacega človeka privabi. — Pripovedujejo tudi to, da tistemu, kdor bi se usojal ubiti hijeno, mózga usahne.

Pri vsakej stvari, o kateri se mnogo govori, navadno ni niti polovice resnice, in takó je tudi tukaj. A toliko moramo opómneti, da so hijene v resnici zelo grde in zoprne zveri. Rekel bi, da so podobne nekoliko svinjam in volkovom, a vender se zelo razlikujejo od njih. Nekoliko nas opominajo tudi na psa, ali tudi pasja podoba je le spačena in pokvečena v teh živalih. Hijene imajo stisneno telo, debel vrat in močno, debelo glavo, grd in močen gobec. Prednji nogi ste krivi in daljši od zadnjih. Hrbet je grivast in se strmo spušta do košatega repa. Dlaka je na ledjih nakuštrana in sivo-umazane barve. Oči so globoko upadene, nemirne in se po noči zelenkasto svetijo, da je videti, kakor bi hudoba gledala iz njih. Zatoraj mislijo Arabci, da so hijene od Boga prokleti coperniki, ki se po noči v hijene izpreminajo.

Hijene so močne zveri. Po dnevi ležijo v podzemeljskeji jami ali pa v skalnatem brlogu ter ga zapusté še le, kadar se je noč ulegla na zemljo. Neizrečeno so lákome in požrešne. Slastno pogoltnejo vse, kar jim pride pred gobec, bodi si presno meso ali mrhovina, kost ali kri, ter ga ni takó gnjusnega živinskega odpadka, da bi ga hijene ne pohlastale. Mrhovino ovohajo že iz daleč ter prihajajo rjoveč druga za drugo, vsaka bi rada vse sama požrla. Kar je hijena zgrabila, tega ne izpusti z lepá, naj bi jo topli in bodi si kakor koli prebijali.

Hijene delimo v dve vrsti: progave in lisaste hijene. Progave živé po severnej Afriki in južnej Aziji; velike so kakor kak mesarski pes, jako bojazljive ter se nikoli ne upajo na človeka.

Lisaste so močnejše in tudi hudobnejše od progavih ter so še celó človeku opasne. Dogodilo se je že, da je taka hijena ugrabila in odvelkla otroka ter še celó spečega odraslega človeka napadla. Lisaste hijene se dobé samó v južnej in vzhodnej Afriki.

Mlado hijeno je móči s tepežem in gladom ukrotiti, da gre za človekom kakor pes. Tako ukročeno hijeno vidimo v zverinjakah ali menažerijah, kjer jo v kletkah z železnimi mrežami kažejo ljudem za denar, kakor druge inozemske živali.

Razne stvari.

Drobtine.

Lahko noč.

Mirna noč pokriva zemljo
Vse v naravi sladko spi,
Le iz temno-čudne hoste
Pesen slavčeka doni:
Pesen rahla, — lahko noč!

V svojem gnezdu skrit v grmovji
Pevec nočni še bdi.
Njega mila, sladka pesen
Se v tihoči še glasi:
Pesen mila, — lahko noč!

Milo slavček žvrgoláva
V nočnem miru in prepóva
Milo pesen, — lahko noč!

I. Zagorski.

Računske naloge.

(Priobli H. Podkrajšek.)

I. Jožek, Nežica in Franček so dobili od matere pehar orehov. A razdelili so jih med sé takó, da jih je dobila Nežica 10 menj nego Jožek, in Franček, ki je bil najmlajši,

15 menj nego Nežica. Pomnite pa, da je bilo vseh orehov petkrat toliko kakor Frankovih. — Koliko je bilo vseh in koliko jih je dobil vsak?

II. Krčmar je imel v dveh sodih 434 l vina. Ko je potočil iz prvega jedno četrtino in iz drugega jedno petino litrov, ostalo je v obeh sodih jednake vina — Koliko litrov je držal vsak teh sodov?

III. Nek oče so zdaj 4krat starejši nego sin. A pred šestimi leti so bili 10krat starejši od sina. — Koliko so stari oče, koliko sin?

(Kdar vse tri naloge prav reši, priobčili bomo njega ime v prihodnjem listu.)

Rešitev računske naloge in skakalnice v 4. „Vrtčevem“ številu.

a) Rešitev računske naloge:

26 nalog je bilo dobro, a 4 so bile slabo izdelane. — Za 26 nalog je dobil Mirko od očeta $26 \times 5 \text{ kr.} = 1 \text{ gl. } 30 \text{ kr.}$ — Za 4 slabo izdelane naloge je pa on moral očetu povrniti $4 \times 2 \text{ kr.} = 8 \text{ kr.}$ — dobil je tedaj šest mesec (30) dni 1,30 gl. menj 8 kr. to je: 1 gl. 22 kr.

Ta naloge so prav rešili: Gg. Julij Goeken na Dunaji; Fr. Ka. Krušič v Slov. gradu (Štir.); Bož. Tomšič, dijak v Ljubljani; Janko Sajovic, učenec v Kranji; Fr. Krajnc, Iv. Pibernik in Jos. Hafner, učenci v Krškem; Karl Gabriel, učenec v Borovnici; Rihard in Viktor Sušnik, učenca v Škofjiloki; Ljudevit Sajnikovič, učenec v Središču (Štir.); Iv. Potenel, Tone Meliva in de Vigo Redange, učenci na Uncu; Feri Souvan, učenec v Ljubljani; Fr. Krašovec, učenec v Št. Jurji na Taboru (Štir.). — Barica pl. Leder, Ivanka Trošt, Micika Šimunović, Franjica Mihelč in Micika Kavšek na Vinici; Karolina Modic, učenka na Uncu; Ema Čulk, Franjica in Sofija Žilnik, učenke v Št. Jurji na Taboru (Štir.).

b) Rešitev skakalnice:

Veseli majnik.

Otroci! zopet sije
Čvetiči mesec maj,
Ki zemljo je prodrnil,
Oživil v sladki mlaj.

Po drevju, po grmovju
Prepeva ptica spot;
Po travi in po vejah
Bučela bere med.

Na lehi se zelenaj
Otročji zbor igra,
Kipi jim radost glásna
Iz mladega srca.

Zlati so žarki solčni
Po hribih, po doléh
Očarali naravo
V pomladnji sladki sméh.

In kamor se ozira
Po svetu mi okó,
Povsod je vse veselo,
Povsod je vse novó.

Peter Gros.

Prav so je rešili: Gg. Ant. Žagar, učitelj na Gorici p. Mozirja; Angeloslav Rakovec v Postojni; Ljudevit Sajnikovič uč. v Središču (Štir.); Janko Sajovic uč. v Kranji; — gospa Zaneta Goeken na Dunaji in Ida Kosem, učenka na Radni (Štir.).

Slovstvena novica.

* Ne v Ameriko! Povest Sloven-cem v poduk. Po resničnih dogodbah sestavil in spisal Jakob Alešovec. V Ljubljani. Tisk J. Blaznikovih naslednikov. 8°. 231 strani. — Takó se zove nova, lična knjiga, ki je pisana slovenskemu ljudstvu, rekóse bolj odraslim ljudem, v poduk. ter pripoveduje, koliko težav imajo prebivati óni, ki zapuščajo svojo domovino ter gredo v daljšo Ameriko. Ker je knjiga pisana bolj za odraslo mladino, priporočamo jo posebno farnim knjižnicam in vsem onim našim rodoljubom, ki radi podpirajo naše domače, slovensko slovstvo. Čena mehko vezane knjige je 1 gl. in se dobiva pri pisatelji samem, ključarske ulice šte. 3 v Ljubljani.

Listnica.

Gg. Jeserko: Vaš sestavek ni ugoden za natla. — R. na Št.: Žal nam je, da Vale zastavice ne moremo priobčiti, ker je bilo nekaj enacega užó natleseno v „Vrtci“ — J. K.: Vaš spis ni za natla. — Jos. Kl. v S.: Poslanik zastavkov ne moremo vzprijeti, ker še niso zrela za natla. — R. K. v K.: Za dнес preporno. — F. Ka. K. v S. G.: Je prav malo dobrega srca. Kar se bode dalo opiliti, akusali bodemo priobčiti, kadar nam bode čas in prostor lista dopuščal. Kar imamo boljšega, to pride poprej na vrsto. — A. V. pri Sv. A.: „Spominu s peto“ niso za naš list. Pošljite kam dragam.

„Vrtci“ izhaja 1. dnó vsacega meseca, in stoji za vse leto 2 gl. 60 kr.; za pol leta 1 gl. 30 kr. Napla: Uredništvo „Vrtčev“, mestni trg, šte. 23 v Ljubljani (Lahach).

Izdatelj, založnik in urednik Ivan Tomšič. — Natiskala Klein in Kovač v Ljubljani.